

Alþingi
Erindi nr. P 141/1567
komudagur 14.2.2013

Nefndasvið Alþingis
b.t. allsherjarnefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 12. febrúar 2013.

Efni: Umsögn Slysavarnafélagsins Landsbjargar um frumvarp til breytinga á lögum um happdrætti nr. 38/2005.

Vísað er til allsherjarnefndar, um mál 477 á 141. löggjafarþingi – frumvarp til laga um breytingu á lögum um happdrætti nr. 38/2005 (Happdrættisstofa og bann við greiðsluþjónustu), sbr. þingskjal nr. 615.

Slysavarnafélagið Landsbjörg (SL) tekur fram að félagið telur það almennt jákvæða þróun að stofna skuli sjálfstæðan aðila sem hefur það eina hlutverk að sinna happdrættismálum. Á sama tíma telur félagið rétt að benda á að gert er ráð fyrir því að rekstur hins nýja aðila verði fjármagnaður með álagningu sérstaks eftirlits- og forvarnargjalds. Óþarfi er að taka fram að þessi gjaldtaka mun leiða til lækkunar á þeim framlögum sem ráðstafað er til aðildarféлага Íslandsspila sf, sem SL er aðili að, vegna reksturs söfnunarkassa félagsins.

Auk framangreinds gera SL eftirfarandi athugasemdir við efni hins nýja frumvarps. Í fyrsta lagi eru gerðar athugasemdir við þá nálgun frumvarpsins að fela Happdrættisstofu það vald að veita aðila eða aðilum saman, að fengnu samþykki ráðherra, leyfi til að reka peningahappdrætti á netinu, sbr. d. – lið 1. mgr. 1. gr. frumvarpsins. Að mati SL er hér um að ræða grundvallarbreytingu á því fyrirkomulagi sem lengi hefur gilt hér á landi, þ.e. að Alþingi veiti leyfi til reksturs peningahappdrættis. Í þessu sambandi er vert að vísa til 2. mgr. 2. gr. laga nr. 38/2005 um happdrætti, en þar segir:

„Happdrætti þar sem spilað er um peninga eða peningaígildi er óheimilt að reka nema samkvæmt sérstakri lagaheimild. Skal í lögnum kveðið á um fyrirkomulag happdrættis, gjöld, rekstrarskilyrði og rekstrarform.“

SL telur að margar spurningar vakni við að fela Happprættisstofu það hlutverk að veita leyfi til reksturs peningahappprættis á netinu. Þar ber hæst það álitaefni hvort að rekstur peningahappprættis á netinu teljist til sjálfstæðs leyfis eða hvort það rúmist innan þeirra leyfa sem þegar gilda skv. sérlögum. Þótt ákvæði frumvarpsdraganna bendi til þess að um nýtt leyfi sé að ræða, þá er engu að síður töluverð óvissa til staðar um það atriði sem mikilvægt er að eyða, en það verður ekki gert nema að lögum nr. 73/1994 verði breytt. Svo einungis eitt dæmi sé tekið má vísa til 2. mgr. 1. gr. laga nr. 73/1994 um söfnunarkassa. Ákvæðið segir í núverandi mynd: „Tekjum af söfnunarkössum samkvæmt lögum þessum skal varið til starfsemi þeirra samtaka sem rétt hafa til reksturs þeirra.“ Að mati SL er nauðsynlegt að bæta við orðunum „og happprætti“ eftir orðunum „af söfnunarkössum“ í nefndu ákvæði. Ef það er ekki gert þá vaknar það álitamál hvort að Íslandsspil (eða aðildarfélög) geti ráðstafað tekjum af happprætti á netinu að vild.

Af þessum sökum mælist SL til þess að lögum nr. 73/1994 verði breytt þannig að enginn vafi verði á því að ákvörðun Happprættisstofu, verði hún tekin af hálfu stofnunarinnar, um að veita Íslandsspilum leyfi til reksturs happprættis á netinu, rúmist innan heimildar félagsins samkvæmt lögum nr. 73/1994. Eftir yfirferð félagsins á nágildandi leyfi samkvæmt fyrrnefndum lögum er ljóst að breyta þarf allflestum ákvæðum laganna.

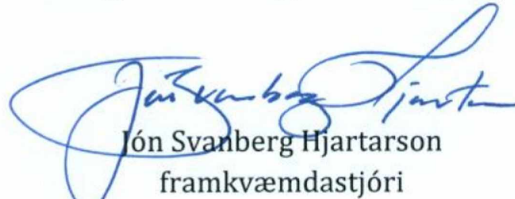
Í öðru lagi eru gerðar athugasemdir við ákvæði 7. gr. f í frumvarpinu, en vakin er athygli á því að orðalag lagagreinarinnar virðist einungis gera ráð fyrir því að tilteknir rekstraraðilar happprætta á Íslandi greiði eftirlits- og forvarargjald ákvæðisins, sbr. „... skv. 2. og 3. mgr. 2. gr. laga þessara, lögum um ...“. Athugasemdir með umræddri grein frumvarpsins gera ráð fyrir hinu gagnstæða, sbr. „Í 1. mgr. f-liðar er lagt til að þeir sem hafa leyfi til að reka happprætti, spilakassa og veðmálstarfsemi samkvæmt lögum um happprætti, lögum um ...“.

Í þriðja lagi telur SL óhjákvæmilegt að gera athugasemdir við orðalag athugasemdahluta frumvarpsins um 1. – 5. gr. frumvarpsins sem og kafla II í almennum athugasemdum við frumvarpið. Við lestur d. – liðar 1. mgr. 1. gr. frumvarpsins er ljóst að kveðið er á um að heimilt sé að veita þeim leyfi er starfrækja happprætti eða söfnunarkassa samkvæmt sérstökum lögum. Í kafla II segir nú um tilefni og nauðsyn lagasetningarinnar: „Í þriðja lagi að veita ráðherra heimild til að veita aðila eða aðilum saman, sem hafa leyfi til starfrækslu happprættis á grundvelli sérlaga, leyfi ...“. Þar sem „söfnunarkassar“ eru einnig tilgreindir í frumvarpinu þá þyrfti textinn að vera svohljóðandi: „Í þriðja lagi að veita ráðherra heimild til að veita aðila eða aðilum saman, sem leyfi hafa til starfrækslu happprættis eða söfnunarkassa samkvæmt sérstökum lögum þar um, leyfi ...“.

Þá þyrfti einnig að breyta texta í sérstökum athugasemdum um 1. – 5. gr. þar sem segir: „Þar er lagt til að Happraættisstofa geti, að fengnu samþykki ráðherra, veitt þeim, er starfrækja happraætti samkvæmt sérstakri lagaheimild, leyfi ...“. Þarna þyrfti textinn að taka tillit til þess að „söfnunarkassar“ eru einnig tilgreindir í frumvarpinu og vera svohljóðandi: „Þar er lagt til að Happraættisstofa geti, að fengnu samþykki ráðherra, veitt þeim, er starfrækja happraætti eða söfnunarkassa samkvæmt sérstökum lögum þar um, leyfi ...“.

Með vísan til framangreinds er það afstaða Slysavarnafélagsins Landsbjargar að ekki sé unnt að fallast á það frumvarp sem er til meðferðar hjá allsherjarnefnd nema að lögum nr. 73/1994 verði ennfremur breytt, sbr. hjálögð breytingartillaga, þannig að engin óvissa sé til staðar um það atriði hvort rekstur happraættis á netinu rúmist innan þeirrar heimildar sem Íslandsspil hafa nú þegar samkvæmt lögum nr. 73/1994.

Virðingarfyllt,
f.h. Slysavarnafélagsins Landsbjargar

Jón Svanberg Hjartarson
framkvæmdastjóri